

ת"פ 20/73336 - מדינת ישראל נגד דובי שפיגלר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 20-01-73336 מדינת ישראל נ' שפיגלר
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם דובי שפיגלר

גזר דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתב האישום בעבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין) ובשלוש עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 415 סיפה + סעיף 25 לחוק העונשין.

2. כתב האישום אוחז שלושה אישומים והחוט המקשר ביניהם הוא פעולות מרמה בהן נקט הנאשם, במסגרתן הציג עצמו כחבר בפני גופים שונים כנציג UNFCCC שהוא ארגון המסונף לאו"ם (להלן - הארגון); כקונסול כבוד של גבון בישראל; וכד"ר למנהל עסקים והציג לשיעם להם בגין כספים לתמיכה פרויקטים וכן לבצע פעולות שונות בנושא וזאת בתמורה לסקמי כסף שיקבל, כל זאת כאשר מעולם לא הועסק בארגון או החזיק בתארים כפי שהציג עצמו. בהתאם להלן את האישומים השונים בהם הורשע הנאשם.

3. **באישום הראשון** מתואר כי במספר הזדמנויות החל מינואר 2016 הציג עצמו הנאשם בפני מנכ"ל الكرן לחיפה ומנהל התפעול שלו כנציג הארגון, כקונסול כבוד של גבון בישראל ובבעל תפקיד ד"ר וטען כי מתוקף תפקידיו יכול לשיעם בגין כספים לתמיכה פרויקטים הקשורים לアイcotת הסביבה בחיפה. במסגרת זו, נחתם ביום 25.10.16 חוזה בין הצדדים בו התחייב הנאשם לפעול בתחום התיעילות אנרגטי למען الكرן וכן לגייס עבורה כספים בתמורה לסך של 60,000 ₪ וזאת על אף שידע שלא יוכל לעמוד בהתחייבותו. עוד סוכם בין הצדדים שככל שהפרויקט יצא אל הפעול בהשקעה כספית של צד שלישי, ישולם לנאשם סכום נוספים של 250 אלףaira. בהתאם לחוזה מול الكرן קיבל הנאשם בידיו במרמה 46,800 ₪. במקביל לניהול המשא ומתן לחתימה החוזה מול الكرן, פנה הנאשם לחברת העוסקת בפרויקטים לקידום איכות הסביבה, הציג עצמו כחבר כנציג הארגון וכמי שמבצע פרויקטים עבור الكرן וביקש את סיועה בגין 250,000aira לצורכי השקעה בפרויקטים אלו. לאחר שמצג השווה התגלה, הופסקו מגעיו חברת זו עם הנאשם ואף החוזה עם الكرן בוטל.

4. **באישום השני** יוכס לנאשם כי במהלך שנת 2016 פנה לسانן ראש עיריית מודיעין, הממונה על התחרורה והבטיחות בעיר, הציג עצמו בכצג הגוף והציע לפועל לגיטם כספים עבור העירייה לצורכי מימון רכישת אוטובוסים חשמליים. בתמורה ביקש שהעירייה תעסיק אותו כיווץ לאיכות הסביבה בשכר חדשני. כאשר הוועדה לנאשם שאין יכולת העירייה לשלם לו שכר מראש, חזר בו מהצעתו.

5. **באישום השלישי** מתואר כי במהלך שנת 2010 פנה הנאשם לחבר מועצת העיר אשקלון הממונה על תחום איכות הסביבה, הציג עצמו בכצג הגוף וכדוקטור למנהל עסקים והציע לפועל לגיטם כספים עבור העירייה בתמורה לתשלום מראש של عشرות אלפי שקלים. לאחר שהועדה לנאשם שלא ניתן לשלם לו מראש, חזר בו מהצעתו.

6. הנאשם כאמור הודה בעובדות כתוב האישום, והופנה לשירות המבחן. לא הוצגו הסכומות בין הצדדים, זולת הסכמה לעריכת תסקירות שמסקנותיו לא תחיבנה את המאשימה.

تسקيري שירות המבחן

7. שירות המבחן הגיע ארבעה تسקרים בעניינו של הנאשם ומטיעים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ראו: ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)). בהתמצית "יאמר כי הנאשם בן 65, נשוי ואב לשלושה ילדים, סובל מבעיות רפואיות מורכבות ונוטל תרופות באופן קבוע. הנאשם אינו עובד, מתפקיד מקצועת הבטחת הכנסתה ומצבו הכלכלי רעוע. בתחום התקשה הנאשם לקבל אחריות מלאה למשעו ושירות המבחן התרשם כי הוא אימפליסיבי, אינו מכיר בחומרת מעשיו, מפחית אחריותו ואינו מגלה אמפתיה לנפגעי העבירה. עם זאת, בהמשך, חל שינוי בעמדתו והוא שולב בטיפול. גורמי המקצוע התרשמו כי הנאשם מתקדם בהליך הטיפול, עבר תהליך פנימי, מגלה מוטיבציה ונוכנות להשתלב בצוරה מיטיבה בטיפול והפרוגנוזה בעניינו חיובית. לאור כך המליץ קצין המבחן על העדפת הפן השיקומי - העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה וכן הטלת עונש מאסר לרכיבי בדרך של עבודות שירות וענישה מותנית.

טייעוני הצדדים לעונש והראיות

8. ב"כ המאשימה הפנהה לעובדות כתוב האישום, לחומרת המעשים ולתכנון המוקדם שקדם לביצוע העבירות. נטען כי מדובר בעבירות שבוצעו במספר הزادניות ובתகום רב וכי העריכים המוגנים שנפגעו הם הליכי המשחר התקינים, זכות הקניין וחופש הבחירה של הקורבנות. ביחס למתחם העונש ההולם עתרה המאשימה לקביעת מתחם אחד הנע בין שלוש שנות מאסר ועד שש שנים מאסר והוגשה פסיקה. המאשימה התייחסה לשיהי שבגהשת כתוב האישום וטענה כי התלונה הוגשה במרץ 2017; הנאשם נחקר לאחר כעשרה חודשים; מכתב הידוע נשלח בנובמבר 2019; וכותב האישום הוגש לאחר כשלושה חודשים. ביחס לتسקירי שירות המבחן והמלצותיו נטען כי גורמי הטיפול הביאו בחשבון את שיקום הנאשם בלבד ועל בית המשפט לשקל שיקולים נוספים. לגופו של עניין טענה המאשימה שמדובר בטיפול המציג בראשיתו ולאור הودאת הנאשם, העבר הפלילי הנקוי וחלוף הזמן ביקשה לגזור את עונשו בתחום המתחם.

9. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם כבן 65, נעדר עבר פלילי, שהודה בהזדמנות הראשונה עוד בחקירהתו במשטרה ושיתף פעולה באופן מלא. נטען שמדובר בעבירות שבוצעו לפני מעלה משש שנים (ואחת לפני כ-12 שנים) וכי מאז לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. עניין זה נטען עוד שכטב האישום הוגש בשינוי נזכר שלא ניתן לו כל הסבר המניח את הדעת. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי תחילתו במאסר שניית לשאת בדרך של עבודות שירות. הסגנון הפנה למסמכים שונים וטען כי הנאשם סובל משלל מחלות ומוציא במצב קללי קשה. ביחס לעונש הראו עטינה ההגנה כי יש להטיל עונש המצו依 ברף התחthon של מתחם העונשה וכי יש לאפשר לנאשם לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות ולחילופין יש לסתות ממתחם העונשה בשל סיכוי שיקום ולאמצץ את המלצות הتفسיק.

דין והכרעה

קבעת מתחם העונש

10. שני הצדדים סבו שחרף מספר העבירות המיוחסות לנאשם, הפרשי הזמן והמתלוננים השונים, מדובר באירוע אחד המצדיק קביעת מתחם אחד ועמדו זו מקובלת עלי. האירועים אומנם התרשו על פני תקופה ממושכת, אך אין בכך כדי לשנות מהמסקנה שמדובר בעבירות המקיימות את מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

11. **הערכות המוגנים בבסיס העבירות:** עבירות המרמה פוגעות בחופש הבחירה וההחלטה של קורבן העבירה, המקבל החלטה שגיה על סמרק מצג שווה שקר. בהיבט המעשוי הן עלולות לפגוע בקניינו של הקורבן ובנכסיו השונים. כמו כן, במקרה זה היה בעבירות אלו לפגוע בזכות העסקית ובוואדיות הכלכלית.

12. **נסיבות ביצוע העבירות:** מדובר באירועים מתוכננים מראש שבבסיסם בצע סוף. באירוע הראשון עלה בידו הנאשם לקבל לידי סך של 46,800 ₪ כאשר הוא ידע שלא יהיה יכולתו ליתן תמורתה עבור כך. בשני האישומים האחרים לא עלה בידו לקבל כספים לאור כך שהמתلونנים סייבו לשלם לו מראש ואולם פוטנציאלי הנזק שהיה מגולם במעשים אלו כלל אפשרות תשלום של עשרות אלפי שקלים מהקופה הציבורית לכיסו של הנאשם, על בסיס מצג שווה.

13. **מדיניות העונשה:** עיון בפסקה מעלה כי רמת העונשה בעבירות אלו נגזרת מהיקף המרמה, נסיבותה, וכן נסיבותו של מבצע העבירה. לעניין זה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 8570/18 מוטי זגורו נ' מדינת ישראל (11.12.2018), בו נידון ענינו של הנאשם שקיבל לידי מרמה כ- 11,000 ₪ והורשע בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה ואיומים. הנאשם פרסם מודעה ובה הצעת עבודה, הציג עצמו כצוב כמנהל עסק ודרש סכומי כסף מהמתلونנים בטענות כוזבות. באחת הפעם איים על המתلون על מנת להשיג סכום כסף נוספת ולמנוע ממנו להגיש תלונה כנגדו. בית משפט השלום גזר עליו 7 חודשים מאסר בפועל, והפעיל מאסרים מותניים כר' ששה"כ הוטלו עליו 12 חודשים מאסר בפועל. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמיר ל-18 חודשים מאסר בפועל. בקשה רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה, וזאת בשם לב לחומרת העבירות ובערו הפלילי; רע"פ 2163/19 איתמר מרכוס נ' מדינת ישראל (3.4.2019), בו נידון ענינו של הנאשם שהורשע בעבירות של התוצאות לעורך דין, קיבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכונה לקבל באמצעותו דבר ושיבוש מהלכי משפט ונידון ל-8 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. הנאשם הציג עצמו כצוב

בפני המתלוונת כעורך דין, ובדרך זו קיבל לידי כ-4,000 ₪ במרמה. בהמשך, במסגרת הליך שימוע הציג מסמך רפואי מזויף וזאת בכוונה להימנע מהגשת כתוב אישום נגדו. ערעוורו נדחה וכך גם בבקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 445/16 **יובל ז肯 נ' מדינת ישראל** (20.1.2016), בו נידון הנאשם לעונש מאסר בן שנתיים לאחר שהורשע בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וועסק. במקרה זה הנאשם הציג עצמו בפני המתלוון כמנהל בחברת עמיגור והבטיח להציג עבورو דירה בדיור הציבורי; עפ"ג 19-01-55191-55 **ווסמאן נ' מדינת ישראל** (26.2.2019), בו הוגש נאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה והוא נידון לשישה חודשים מאסר בפועל. במקרה זה ביקש הנאשם לרכוש את רכבו של המתלוון תמורת סך של 140,000 ₪. לנאשם היה עבר פלילי (אר בלתי רלוונטי) והוא לא השיב את סכום הגזילה; עפ"ג 19-01-55191-55 **ווסמאן נ' מדינת ישראל** (26.2.2019), בו הוגש נאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה והוא נידון לשישה חודשים מאסר בפועל. במקרה זה ביקש הנאשם לרכוש את רכבו של המתלוון תמורת סך של 77,000 ₪. במועד העברת הבעלות הציג הנאשם בפני המתלוון מצג שווה לפיו תמורה הרכב מציה בחשבונו הבנק שבבעלותו ועל בסיס מצג זה העביר המתלוון לנאשם את הבעלות והחזקתה ברכבה. הנאשם מכיר את הרכב למגרש מכניות בתמורה ל- 55,000 ₪, ניתק קשר עם המתלוון ולא השיב את הרכב או תמורה; עפ"ג 47795-10-17 **חווה נ' מדינת ישראל** (20.12.2017), בו הוגש הנאשם בעבירות של ניסיון לקבלת דבר בנסיבות מחמירות ובעבירות של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחmirות. הנאשם ערך מסמך מזויף הנראה להיות זיכרון דברים בין היתר מנווח, לפיו לכואורה מכיר המנווח את דירתו לנאשם. במהלך ימי השבוע הגיע הנאשם לבית המשפחה האבלה וביקש לקבל את התשלום שילם לכואורה למנוחה. הנאשם נידון לארבעה חודשים מאסר לרכיבי בדרך של עבודות שירות, וערעור שהגיש נדחה; עפ"ג 16-03-13953-12-04 **דוד יאיר נ' מדינת ישראל** (12.4.2016), בו נדחה (בהתכמה) הנאשם נאשם אשר הוטלו עליו בבית משפט השלום שישה חודשים מאסר בעבודות שירות. במקרה זה הנאשם טיפול בעניינה של המתלוונת בהוצאה לפועל, תוך שהוא סבורת בטעות שהוא עורך דין, כאשר הדבר לא היה נכון. הנאשם הטעה את המתלוונת וגרם לה להאמין שעלייה להפקיד כספים בידיו לצורך תשלום להוצאה לפועל, אשר בפועל נטלים לכיסו. סה"כ נטול במרמה הנאשם כ-47,000 ₪. עברו של הנאשם היה נקי ומצבו הרפואי היה קשה; ת"פ 15-12-43444-12-04 **מדינת ישראל נ' מסיל** (4.4.2016), בו הוגש הנאשם בעבירות של קבלת דבר בנסיבות מחmirות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחmirות וועסק. הנאשם עבד כפקיד בסוכנות ביטוח, ובשלושה מקרים פנה לקישים וטען כי הם זכאים להחזיר כספי בגין ביטוח סיודי ולצורך קבלת הכספי עליהם לשלם לו עמלה. הנאשם היה עבר פלילי מכובד והוא נידון ל-15 חודשים מאסר בפועל; ת"פ 11-09-54058-11-09 **מדינת ישראל נ' שוקרן** (20.2.2013), בו הוגש הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה לאחר שקיבל סכומי כסף ניכרים מאת תורמים תוך הצגת מצגי שווה. בית המשפט המוחזק גזר על כל אחד מהם חמישה חודשים מאסר בעבודות שירות.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו נוע בין 12 חודשים מאסר בפועל ועד 30 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

15. אקדמי ואומר כי לאחר עיון בתסקרי שירות המבחן ובחינת נסיבות המקירה בכללותו, באתי לכל מסקנה כי ראוי במקירה זה להעדיף את הפן השיקומי ולסתות בשל כך ממתחם הענישה. המעשים שביצע הנאשם חמורים וככל ראוים לתגובה עונשית הולמת. עם זאת, דעתה היא שאין מקום להטיל על הנאשם עונש בכלליה כעתרת המאשימה וכי ניתן במקירה זה ליזור תמהיל עונשי ראי שאיינו כולל כליה, ואשר ישיג את תכליות השיקום וההלים מבלתי פגוע בנאשם מעבר לנדרש. אולם.

16.cidou, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שיתתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיטוף הפעולה שלו עם רשות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמייה והtagיות משפחתיות לצידו של הנאשם." (רע"פ 13/7683 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014); ע"פ 17/6637 אליזבת קרינDEL נ' מדינת ישראל (18.4.2018)). בעניינו מדובר בנאשם שאינו צער (כfn 65), הסובל משלל בעיות בריאותיות ומצבו הכלכלי בכ"י רע (עב/1 וכן עב/2 בהתאמה). שירות המבחן סבור שקיים בעניינו סיכוי שיקום וכי יש בכוונו של טיפול להטיב עמו, ובכך אף יפחית הסיכון להתנהגות עברינית בעתיד. הנאשם קיבל אחריות מלאה למשיו והביע חרטה, ועל אף שבתחילת החזק בעמדות נוקשות, ניכר היה כי עם השתלבותו בהליך הטיפול שינה גישה וההתרשמות הכלולית הייתה מנוכנות ממשית לשינוי אורחות חייו. לאור כך הומלץ על העמדתו בצו מבנן בצויר עונש מסר בעבודות שירות. ראוי בעניין לעודד את הנאשם להתמיד בטיפול וכן המלצה השירות המבחן מקובלת עלי. שירות המבחן הוא הגוף המקצועני האמון על שיקום נאשימים ועל הערכת הסיכויים לכך. בכך המבחן משמש כזרועו הארוכה של בית המשפט לעניין זה ועל אף שאין הכרח לאמץ את המלצתו, בר依 כי להמלצת שירות המבחן משקל ממשי בobao של בית המשפט לגוזר את דיןו של נאשם (ע"פ 11/3472 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2012)). אכן, כפי שטענה המאשימה, שירות המבחן רואה את הנושא מזוויות הראייה השיקומית-מקצועית, אך זהו תפקידו ואם לא יעשה כן יחתא לתפקידו (אהרון ברק, **התסaurus וקצין המבחן למבוגרים**, חברה ורואה ג', בעמ' 653). ואולם, על אף שבית המשפט מחויב לשקל שיקולים רחבים יותר, סבירתי במקורה זה כי המלצה שירות המבחן אינה חריגת באופן ממשמעותי ממתחם העונש ההולם ובכל מקרה שיקולי הгалול והرتעה לא יפגעו, בוודאי שלא באופן בלתי מידתי, באם הנאשם לא יוכל אלא יתאפשר לו לשאת את עונשו בעבודות שירות. אגדיש שעונש מסר בעבודות שירות הוא עונש מסר לכל דבר ועניין כמעט דרך ריצויו (רע"פ 17/10002 מדינת ישראל נ' ניסים מוש (18.7.2018)) וכי חומרת המעשים וריבויים יבואו בחשבון במקרה (בעבודות שירות) שבכוננתי להטיל על הנאשם על הענישה הנלווה (ראו בשינויים המחויבים: ע"פ 16/759 תאמיר ג'בארין נ' מדינת ישראל (13.6.2016)).

17. canon המוקם לשוב ולהציג שעונש מסר בכליה הוא עונש חמור וקשה. נלוות לו השפעות הרסניות וסבל רב לנאים, הן מבחינה פיזית והן מבחינה חברתית כלכלית. כן סובלת מעונש זה גם משפחתו. כאשר מדובר בנאים מבוגר, הסבל שייגרם לו בעת המסר הוא רב. מקרים מלמדים עוד שעונש מסר בכליה גורם לא אחת אף להטמעת ערכים עבריניים (אפקט קריםינוגני), דבר שגורם לפגיעה לא רק בנאים, אלא אף בחברה כולה (ראו בנושא דז"ח הוועדה הציבורית לבחינות מדיניות הענישה והטיפול בעברינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנו"); רע"פ 14/356 קפרוב נ' מדינת ישראל (7.10.2017); פסקה 33). משכך, עונש מסר בכליה אמרור להזגר על מי שהוא בעל דפוסי עברינות מובהקים (ע"פ 4318-10-11 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח' (5.1.2012)), או שההברה שUber אינה אפשרית, בסביבות העניין, ענישה שאינה כוללת כליה. דעתך היא, כאמור, שעניינוינו אינו נמנה עם מקרים אלו.

18. Dok: אף אם לאור גלו של הנאשם ונטיונו האישיים, אין סכנה ממשית שעונש בכליה יטמע בו ערכים עבריניים, סבירתי שמדובר בעונש קשה שאינו מתחייב בסביבות העניין הכללות ושרואי, כאמור, להעדיף את הפן השיקומי תוך הטלת עונש מוחשי לא קל, אם כי שלא בכליה. כמו כן, ענישה בכליה עלולה אף לפגוע בסיכוי שיקום הנאשם ולהסתטו מהדרך בה הוא מצוי חיים. הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות בעברינים, עברו הפלילי נקי, ניכר שההילהר המשפטי הייתה עבורי גורם הרתيعתי, הוא מבין את הפסול שבمعنى וشيخומו ייבן תועלת לא רק לו, אלא לחברת כולה.

זאת ועוד, במקרה זה רأיתי חשיבות רבה לחיבת הנאשם בצו מבחן על מנת לוודא שהוא ממשיך בהליך הטייפולי וזאת על מנת לסייע לו ולבני משפטו להתגבר על המכשולים והקשיים. מובן כי עונש מסר בכליה לא אפשר זאת ואף במקרה הצדקה להימנע מעונש זה (סעיף 1 לפకודת המבחן; ע"פ 4167/12 **אוחנה ואח' נ' מדינת ישראל** (17.3.2013)). אך יש להוסיף את חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות ואת העובדה שבתקופה ארוכה זו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. מנגד, לחלוף הזמן ישנה משמעות גם לחובת הנאשם, אשר עד היום לא נמצא להшиб למחלוקת באישום 1 את הסכם שקיבל (למעט סכום נמוך יחסית שנטען שמופקד בנאמנותו בידי בא כוחו לצורך כך).

19. נושא נוסף שיש להבאו בחשבון הוא השינוי שבאגשת כתוב האישום. העבירות בוצעו בשנים 2010 ו- 2016 התלוינה הוגשה במרץ 2017 בעוד שכתב האישום הוגש בחודש ינואר 2020. מדובר בשינוי משמעותי מאוד. המאשימה הסבירה שהנאשם נחקר בחודש ינואר 2018, ההגנה הגישה מסמך ממנו עולה לכורה שתיק החקירה הועבר לפקליטות בחודש פברואר 2018, בעוד שכתב ידוע נשלח בחודש נובמבר 2019 וכتب האישום הוגש בסופו של דבר בשלושה חודשים לאחר מכן. לא נתען כי הטיפול בתיק הצריך השלמות חקירה, ואף צוין על ידי ההגנה שהנאשם הודה כבר בחקירה הראשונה. מדובר כאמור בשינוי משמעותי שחייב לקבל את ביטויו בשאלת העונש (סעיף 40(א) 10 לחוק העונשין; רע"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' יוסף ורדי** (31.10.2018); פסקה 109 לפקד דינו של המשנה לנשיאה, כב' השופט מלצר). עוד אצין כי בפסקה נקבע Yoshi מושמעות עשו להביא להימנעות מהטלת עונש מסר, מקום בו אפשר והוא מקומ להטילו אלמלא השינוי (ע"פ 8421/12 **ינון בן חיים נ' מדינת ישראל** (29.9.2013); ע"פ 5822/08 **טריעט נ' מדינת ישראל**, פסקה 37 (12.3.2009)). במקרה זה, כאמור, שאין מקום לעונש מסר בכליה וזאת ללא קשר לנושא השינוי ואולם, מסקנה זו יפה שבעתים לאור השינוי בו נקטה המאשימה.

20. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **תשעה חודשי מסר.** הנאשם ישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה החל מיום 24.5.22. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה - יחידת ברקאי שלוחת צפון - במתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם שעליו לבצע את העבודות לשבעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפיקע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מסר.

ב. **מסר על תנאי למשך 6 חודשים וה坦אי** הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבודות בהן הורשע.

ג. **צו מבחן למשך 12 חודשים.** מובהר לנאשם בלשון פשוטה שעליו למלא אחר הוראות שירות המבחן וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפיקע את הצו ולהטיל עליו עונשה נוספת.

ד. **פייצוי לעמותת "הקרן לחיפה" בסך 50,000LN.** הפיצוי ישולם ב-20 תלולים שוים ורכזפים החל מיום 1.5.22. המאשימה תמציא למזכירות את פרטי חשבון הבנק של الكرן ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. מובהר שכן בפייצוי זה למצות את מלאה נזקיה של الكرן והוא רשאית להגיש בנושא תביעה אזרחית.

המצוירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות וכן לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' אדר ב' תשפ"ב, 23 ממרץ 2022, במעמד הצדדים.